

Foi'a acésta ese in tota joia, — dar
prenumerationile se primesc in tota dilile.

Pretium pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei luni 1 fl. 50. er.; pentru alte tieri: pe anu
7 fl. 20 er. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 er. pe trei luni 1 fl. 80 er.

Totă siedinile si bani de prenumeratii
sunt de a trimite la Redactare:
Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

Gur'a Satului in diet'a Ungariei.

II.

Presedintele Gaizago, — carele ea armeanu transilvaneanu represinta tota nationile din tiéra, si asié si pe Romani — vré sê deschida siedint'a.

„Nu se poate, nu se poate, — strigara de odata mai multi deputati tincri.

„Pentru ce? — intrebă presedintele.

„Pentru că galeriele damelor sunt inca de totu góle, apoi cui sê ne produceem deca ele lipsescu?

Se escă o desbatere infocata, si in urma se enunçă urmatóri'a decisiune:

Servitorii camerei sê iesa iute pe strade, si sê bata dobele, si sê anuncie damelor, ca ele sâ-si faca mai iute toaletele, că-ci siedint'a are sê se 'ncépa.

Servitorii se inchinara, si iesindu la strade, batura dobele strigandu:

„Dominelor si dominisorelor! terminati ve toalet'a, că-ci domnilii deputati nu mai potu accepta”.

* * *
Iwindu-se damele, fura primele si salutate cu aplause de catra tota partidele, — presedintele luă cheia si deschise siedint'a, si-apoi notariul Petruțiu din Maramuresiu celi procesulu verbalu intr'o suflare.

* * *
Presedintele apoi reportă, că deputatulu Stanescu si-a predatu credintiunalulu biroului camerei.

Se decide, ca acestu credintiunalu sê se deic partidei „nationale“ din Aradu, ca acésta sê-si deie pararea motivata a supra-i.

* * *
Deputatulu A. puse pe més'a biroului regarea comitatului T. prin care se róga ca diet'a sê binevo-

iéscă a ordină, ca sê incete acestu frigu cumplitu, care produce saracia nespusa, — si sê nîngă precum se cuvine.

Se decide a se predá ministriului cultelor, ca acesta prin episcopi sê indrumă pe santul Ilie a schimbă timpulu nefavorabilu — dualismului.

* * *
Trecandu apoi cas'a la ordinea dilei, ministrul Mikó aduse la cunoșinti'a camerei, că de óra-ce diet'a in septeman'a trecuta in tota dilile a afirmatu si a nisuitu a-si documentá cu dovedi, că biroulu ministrului lucrărilor publice nu se sustine in curatiania, si că acolo ar fi multu gunoiu si multe bidiganje, dinsulu ar avé dorintia nu numai d'a curati biroulu, ci si a purecă pe unu direktori ai sei; provoca dura pe toti deputatii, carii au pravu in contra purecilor, sê se infatisiedie la domnia lui, aducendu eu sine maturi si pravu de pureci.

* * *
Deputatulu Tisa replică numai decât, că in acelui birou — precum scie dinsulu — sunt nu numai pureci, dar inca si stelnitie; asié dura propune, ca respectivii sê duca cu sino nu numai maturi si pravu de pureci, ci si tintura de stelnitie.

* * *
Simonyi Ernő numai atât a mai adauge la cele insirate de Tisa, că fiindu in biroulu respectivu gunoiu mare si vechiu, spre curatirea acestuia nu sunt de ajunsu murele, ci se receru silopeti; dinsulu propune dura, ca cei ce se voru presintă la acelu birou, sê duca cu sine nu numai pravu de pureci, tintura de stelnitie, maturi, ci si lopeti cătu de tari.

* * *
Pulszky elatină din nări, in semnu că nu-i place tréb'a si dîse că — de óra ce casele nu se cu-

rătescui iern'a, ci văr'a — si fiindu că văr'a a trecutu, biorul susu numitului ministeriu nu se pote curatî acuma, că-ci asta ar fi în contra constituunii si alu parlamentarismului, — propune dara, că tota trăb'a să se amane la — văr'a.

* * *
In urma apoi dupa dispute lungi si infocate, se decise, ca să decidă — de alta-data.

* * *
Si cu acăstă pertractarea budgetului ministeriului lucrărilor publice s'a terminat, si s'a votat totu dupa voia ministeriului si a lui Pulszky.

Si asié dupa ce diet'a dicece dile nencetatu a totu spelatu fara sapunu pe ministrulu Mikó, si pe principalulu acestuia, secretariulu de statu Hollán, Mikó ca omu albinetiu scapă cu pielea mai alba, de cum a fostu la incepțul desbaterilor budgetului, — dar Hollán fiindu unu barbatu tare brunetu, tota spelatur'a si frecarea, ce o facura deputatii in dicece dile pe cinstit'a-i piele, fu insedaru, că-ci nu s'a prinsu nimica. si asié a remasă totu asié negru si la finirea desbaterilor, cum a fostu la incepțul acestora.

Gur'a Satului.

Scrisorile lui Pacala cătra Tandala.

Frate de cruce!

Mi-am totu batutu capulu, că ce draci să-ti mai scriu; am rosu vr'o căteva pene de gâscă (dar să nu cugeti, că din aripile gâscelor, cari au mantuuit odata capitoliu;) mi-am totu muscatu bu-diele si me totu trageam de peru, — fara ca să-mi aducu -a minte de vr'o nouetate, carea apoi punendu-o pre hartia, său mai hoh romenisch, eterni-sandu-o, să ti-o trimitu prin dieulu Mercuriu. Mus'a me parăsi cu totulu.

Totă noptea stam la măsa — cum dice fratele strimba-lemne — gandindu si una si alta, fara de a potă serie ceva.

Chiar voiam să me scolu de la măsa, candu éta sărele *si-baga capulu pre feresta* si ringindu si-secte limb'a si se 'nstrimba cătra mine.

„Asta-i vatemare“ — strigai eu cu mania si luandu calimariului facui trăescu, — heptu'la elu in fatia.

Ha, ha, ha, rise elu, apoi o luă pre picioru.

„Stai hotiule — strigai eu si deschisei usi'a ca să mergu, să-lu prindu.

„Buna deminéti'a, mari'a ta, — me agrăi unu servitoriu cu cilindru alb si eu haine englezesc, — m'a manatu contes'a ca să-ti predau acestu biletu.“

Mei, ôre ce să fia asta? gandeam eu in mine. Pe semne servitoriu a smintit usi'a.

„Ai de grige, angliusiule, pote nu su eu acel'a, caruia i să trimite aceasta carte.“

„Ba, da, cocône, — mi-a spusu contes'a că dta esti omu cu dracu, si te vei face că nu scii nimic'a; ceteșe-o numai!“

Hai de da.

„Scumpulu meu!“

— Brrr, bine că nu a fostu nevest'a langa mine, cine scie ce ar fi gândit...

Dar asculata numai!

„In dar te-ai mascatu asié de tare, — te-am cunoscutu. Vine ingraba te asteptu cu vehementia. Său scii ce? Ti-facu o propunere. Peste o óra voi fi la tine.

Pan la revedere, Eulali'a“ m. pr.

Potì gândi, frate Tandala, cătu am fostu de surprinsu. — Servitoriu s'a fostu dusu — pote asié ia fostu porunc'a, — ér eu nu sciam ce să facu să saru in — mare, său să sboriu in nori.

In finea fineloru, m'am hotarit u fugi de a casa.

Tropu, tropu . . . suuu suuu . . .

Vai de mine domne, a si sositu.

Ah! Unde-i cuptoriulu să me ascundu?

Cine scie ce vré baronés'a asta cu mine?!

Candu voi să me ascundu in undetiu, se deschise usi'a.

„Norocu si bani, frate Pacala — me agrăi Tand'a intrandu intr'o bunda mare — ce te ascundi, de mine, că dora nu-su eu draculu.“

„Dómne tie-ti multiamescu, că nu esti baronés'a.“

„Ce? Eu, baronesa?“

„Lasa lasa ti-o i povestii mans. Acum spune ce e nou in lume si in tiéra?“

Multe, forte multe. Nu sciu de unde se incepu?“

„D'apoi incepe de la fundarea Romei.“

„Ba, nu voiu incepe de acolo — că-ci scii tu că in Rom'a acum sunt totu — *parinti sfinti* — apoi sfintii sunt cam ómeni ciudati.“

„Dapoi spune ce va nou, — ca să potu scrie si la Tandala.“

„Noutatea cea mai insemnata e . . . En prinde plosc'a asta si inchina cătra mine.“

„Bravo, să fii sanatosu!“

„Se fii a lui Domnedieu.“

„Vedi asié, lasa nouetatile, că o plosca plina e mai buna decâtua dicece nouatati, apoi credu că ai auditu ce au facutu culegatorii de litere?“

„Ba, nu sciu nimicu.“

„Apoi asié sta trăb'a, că ei nu mai vreă să lucre — e revolutiune de culegatori.“

„Dapoi ce va face Gur'a Satului?“

„Ce să faca. Va culege pana n'a mai poté.“

Totu asié povestindu si inchinadu cu plosc'a unulu altuia — a sositu amedia-di, — pe atunci eram tocmiti cum se cade.

M'am pusu apoi in patu si am trasu unu somnu si am visatul despre fericirea nostra.

Dómne ce visu frumosu a fostu.

Paguba că a fostu visu . . .

In septeman'a venitória ti voiu scrie mai multe.

Si pana atunci remanu alu teu frate de cruce

Pacala.

Epistol'a lui Mironu calugarulu catra unu amicu alu seu.

Frate de cruce!

Uf! Multiam tie Dómne, că-mi mai venii niticelu in fire!

D'abie resuflu, dar'póte că-i gluma a kortedelui 2 dí döue luni intregi, si a cutrieră cerculu Kis-Ineului intregu intregutiu, crucisiusi curmedisiu in lungu și'n latu, si apoi ce, e mai infioratoriu: dupa atâtea strapatia a face unu asié fiasco, si a nu poté buctiru' pre proclétulu el'a de Stanescu nici chiar cu 7 dí siepte candidati.

Of frate! Inca unu astfelu de blamu pentru politic'a nôstra, si atunci cu totulu suntemu perduți.

Tu n'ai idea cătu ne sechiruesce alegerea asta si inca cu aclamatiune alui Stanescu? Scii frate ne vine a ne — calugari cu toti.

Si de n'ar fi in rezerva cerculu Zorlentiului, unde speru cu mai multu norocu a kortedelui pentr'unu amicu bunu alu nostru, d'ar mai vîrtosu alu „Alumneului“ din Temisi'or'a — crede-me frate, că iodata m'asiu si calugari, de cumva nu mi-ar fi si friea, că si pre mine me voru denumi de atare consiliariu său inspectoru supremu la scolile comunali, că-ci trebuie să scii frate, că asié ceva chiar si ca calugaru nici intr'unu chipu n'asiu poté primi, pentru ca io-mi inchipui calugari'a ca o inrolare său inarmare, spre a aperá beseric'a si scól'a nôstra naționalo — confesionala, pecandu ca consiliariu său inspectoru, vrendu ne vrendu ar trebuí să lucru pentru despartirea loru de catra olalta, si apoi pentru — magiarisarea celei-a din urma.

Sunt unii — nu vreau să dicu calugari — cari dicu si ne asecuréza, că dinsii tocmai pentru acea au primitu astfelu de posturi, pentru ca să pôta submina platurile magiarilor; eu inse am visat, că acesti domni n'au facutu contractu cu Dumnedieu spre a traí — pana-i lumea, si că dumni'a loru sunt numai nesec preparatori său cum asiu dîce „Ioani botezatori“ pentru de a pregati calea „Domnului“, adeca pentru de a desparti scól'a de beserică, metamofosarea aceleia apoi va remané — altor'a.

Si apoi frate visurile mele se vedi, că de rondu se cam implineșeu, si d'aceea inca nu me calugarescu, ci-mi iau drumulu catra Zorlentiu unde me ascépta amiculu nostru si alu „Alumneului“.

Déca-mi va si cu potintia ti voi scrie si despre resultatulu alegerii d'acolo.

Si pan'atunci poftindu-ti tôte cele bune remanu alu teu frate de cruce.

Mironu.

In balu-mascatu.

Masc'a : Ah! tu aice? Mi-pare bine!

Cavalerulu : Chiar dupa tine umblu frumôsa masca. Ce fericire că te-am aflatu.

Masc'a : Ei bine, me bucuru. Să folosim oca-siunea. Vina platesce-mi o inghiatiata!

Cavalerulu : Me recomandu. — Trebuie să mergu că me astépta cine-va.

TANDA si MANDA.

T. Audu că ai fostu prin Ardealu.

M. Fostu.

T. Si ce ai vediutu pe acolo?

M. Am vediutu intr'unu locu o suta de porci.

T. Ai cui au fostu porcii aceia?

M. Ai acelui omu seracu, carele pentru feciorulu seu a potutu esoperá la Blasius unu stipendiu de a lui Romantiai.

T. Unde ai fostu a séra, frate Manda?

M. Am fostu la poména,

T. La ce poména?

M. D'apoi partid'a dîsa „naționala“ din Aradu a murit, si-apoi a séra s'a tienutu pomén'a.

T. Apoi Dumnedieu să-i ierte pecatele!

Euer excellenz . . .

Pe timpulu guvernârii lui Bach, Schmerling etc. — adeca pe candu eră lumea nemtiesca, guver-natoriulu Ardéului trebuia să faca visitatiuni prin tiéra.

Firesce c'a mersu si la Baitia — (langa Bradu) unde loeuiescu multi nemti si boomi ca baiasi, inse cari nusciu bine nici nemtiesce nici romanesce — ci mesteca cuvintele.

Audindu baiasii, că voru avé unu óspe mare, se pregatióa a-lu primi cu tóta cinstea; — deci lu-intimpinara cu musica, in frunte cu unu baiasi, care ave rolu de oratoru.

Candu sosi marele óspe, oratorulu se apropiâ catra dinsulu dñeendu: Euer Excellenz . . .

Guverنatoriulu se uită la elu cu seriositate, la ce oratoriulu deveni confusu, incătu a uitatu totu ce a voit u să-i dîca.

Euer excellenz . . . incepù de nou, inse nu potu continua.

Vediendu asta unu romanu, se apropiâ de oratoru si i siopti urmatóriile: Striga unu lebe hoch si-lu dâ dracului!"

Asié s'a si intemplatu.

Post'a Gurei Satului.

Am cetit'o. Si eu am cetit'o. Am aflatu, că o-ai furatu. Tramite ce va originalu — si atunci bucusosu.

„De ce nu?“ Pentru eâ e reu compusa; apoi am inticlesu si aceea, că dta ai capotatu corfa de la dins'a si voiesci numai a-ti resbună. Te-ai insielatu. O cunoseemu mai bine decât dta.

„Frundia verde busuiocu“ ar fi buna, dar nu-i locu. Fii bunu si astépta-dara — pana'n mandr'a primevéra.

Blui B. Am primitu cu placere — dauna că nu sunt bune. —

Doue scene.

Un'a la Chisinieu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Si alt'a la Aradu.

Proprietariu, redactoru respunditoriu si editoru: Iosifu Vulcanu.

Ca tipariulu lui Aleșandru Kocsi in Pest'a. Piat'a Pesciloru Nr. 9.